

ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿ

ಅದೊಂದು ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರಸಂಗ. ಇದರ ಹೊರಮೈ ಕಥನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಒಳಮೈ ಕಥನ ಹೇಗೆ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿತು? ಆತ ಪರಮಹಂಸ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ವತಂತ್ರಗಳ ಅಧಿರಾಜ. ಇವರಲ್ಲಿಗೆ ದೃಢಮನಸ್ಸಿನ, ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಗಳ ತರುಣ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಂದ. 'ನೀವು ದೇವರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೀರಾ?' ಎಂದು ಪರಮಹಂಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ. 'ಹೌದು' ಎಂಬ ಮಾತು ಅವರಿಂದ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಪರಮಹಂಸರು ಇಂಥವನಿಗಾಗಿ ಹಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾದಿದ್ದರು. ಒಳಗೆ ಹೊಸಬಗೆಯ ತುಡಿತ ಇತ್ತು. ಆ ತರುಣ ನಿಶಿತಮತಿಗೆ ಸಂಶಯವೇ ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಆ ಸಂಶಯವನ್ನು 'ದೃಢನ ಛಿತ್ತಾ' ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಪರಮಹಂಸರ ಕೊಡಲಿ ಹರಿತವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತೆನ್ನಿ. ಆ ತರುಣನ ಸಂಶಯದ ಮರವನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಲು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ತರುಣನ ಕಣಕಣವೂ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡಿತು. ಆತನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ ಸಂಶಯದ ಮಾತುಗಳು ಇಲ್ಲವಾದವು. ಆತನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅನಾಸ್ಥೆ ಪೂರಾ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಹೊಸ ಬೆಳಕು ತುಂಬಿತು. ಆ ತರುಣನಿಗೂ ಅಚ್ಚರಿ. ಇದೆಂಥ ಅದ್ಭುತ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸಂಶಯದ ಮೂಟೆ ಈಗ ಇಲ್ಲವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳಕಿನ ಅಕ್ಕಯ ಅನುಭವ ಹೃದಯ ತುಂಬಿದೆ. 'ದೇವರು ಖಂಡಿತ ಇದ್ದಾನೆ' ಎಂಬುದು ಸ್ವಯಂ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ತರುಣನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಜ್ರನಿಶ್ಚಯದ ಮಾತಾಗಿ ಅದು ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ಅನಂತರ ಅದು ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬೆಳಕು ದೊಂದಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಮಾತಿನ ಜಾಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೂಲಮೂಲಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೋದ. ಅದು ಕೇವಲ ಕಿವಿಗೆ ತಾಕಿದ ಶಬ್ದವಲ್ಲ. ಆ ತರುಣನ ಎದೆಯೊಳಗಿನ ಕತ್ತಲೆ ಕರಗಿ ಬೆಳಕು ತುಂಬಿದ ಅನುಕೂಲ. ಕೆಲವರ ಮಾತು ಬೆಳಕಾಗಿ ಅರಳಬಹುದೆಂಬ ಭಾವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಈ ಪರಮಹಂಸನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಕರಗಿಸುವ ಹಾಗೂ ಗಾಳಿಯನ್ನೇ ಗಟ್ಟಿ ವಜ್ರ ಮಾಡುವ 'ತಂತ್ರಶಕ್ತಿ' ಇದೆಯೆಂದು ಆ ತರುಣನಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ, ಅದ್ಭುತ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆದದ್ದು ತಂತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ. ಇಂಥ ತಂತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು. ಈ ತಂತ್ರವಿಧಿಗೆ

ತಲೆಬಾಗಿದವರು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು. ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ತಂತ್ರದ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಗಳುಂಟು. ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ವಿವೇಕಾನಂದರಿಗೆ ನೀಡಿದ ತಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯೂ ಒಂದು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಗುರು ನೀಡಿದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅಕ್ಕಯ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು 'ದೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೊಸಬೆಳಕೂ ಇಲ್ಲ; ಹೊಸ ಬದುಕು ಇಲ್ಲವೆಂದು' ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯ ಪರಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅನಂತರ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಇದು ಕೇವಲ ತಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಅನುಭವವೆಂಬ ವ್ಯಕ್ತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಪರಿಣತವಾದ ಫಲ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಲ್ಲದ ಶಿಷ್ಯನಿಲ್ಲ. ದೀಕ್ಷೆಯಾಗದ ಬದುಕಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿನ ಜೀವಸತ್ತ್ವವೇ ದೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿಸುತ್ತದೆ. ಬದುಕುವುದಷ್ಟೇ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲ. ಅದು ಬದುಕಿಸಿ, ಬದುಕಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಮಕ್ರಿಯೆಯೋಗ. ಪ್ರಾಚೀನರು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆದಿದ್ದರು. ಇಂಥ ದೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮೂರು ಬಗೆಗಳಾಗಿ ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದು ಶಾಂಭವೀ ದೀಕ್ಷೆ, ಎರಡನೆಯದು ಶಾಕ್ತೀದೀಕ್ಷೆ ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದು ಮಾಂತ್ರೀದೀಕ್ಷೆ. ಈ ಮೂರು ದೀಕ್ಷೆಗಳು ಆಯಾಯ ಶಿಷ್ಯನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಮನೋಬಲವನ್ನೂ ಬದುಕುವ ಮುನ್ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಗಳ ಮೂಲ ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಅವು ಆಚಾರಪ್ರಭವವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕಧರ್ಮ. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಪಾತ್ರ ದೊಡ್ಡದು. ಆದರೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಕೆಳೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಅಷ್ಟೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯ ಒಂದೊಂದು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನಾವು ತಿಳಿಯೋಣ. ಮೊದಲನೆಯ ದೀಕ್ಷಾಕ್ರಮ ಹೀಗಿದೆ. ಒಂದು ಶುಭಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಗುರುವು ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಏಕಾಂತದ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಪರಿಸರ. ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬಲಗಾಲನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಶಿಷ್ಯ ತನ್ನ

ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಗುರುವಿನ ಶ್ರೀಚರಣವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಶ್ರೀಚರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತವಾಹಿನಿಯೊಂದು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಗುರು ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನು ಶಿಷ್ಯನ ತಲೆಯಿಂದ ಉಪಸಂಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಗುರುವು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಶಿಷ್ಯನ ಮೈಸವರಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಶಾಂಭವೀದೀಕ್ಷೆ. ಎರಡನೆಯ ದೀಕ್ಷಾಕ್ರಮ ಹೀಗಿದೆ: ಒಂದು ಶುಭಸಮಯ, ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ದೀಕ್ಷಾಗೃಹದ ಸುಖಕರವಾದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮೈಗೆ ಗಂಧವನ್ನು ಸವರಿ, ಹಣೆಗೆ ತಿಲಕವನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ಬರಿಮೈಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಆಗ ಗುರುವು ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದವರೆಗೆ ತನ್ನ ತೋರುಬೆರಳಿನಿಂದ ಒಂದು ದಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ದೀಕ್ಷಾವಂತನಾದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದ ಉನ್ನತವಾಗುವ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಕ್ತೀದೀಕ್ಷೆ. ಮೂರನೆಯ ದೀಕ್ಷಾಕ್ರಮ ಹೀಗಿದೆ: ಗುರು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಲಕೃತವಾದ ಆಸನ ಎದುರುಬದುರಾಗಿದೆ. ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅವನ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾರಣ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಆಚಮನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯ ಪರಿಚಯ ಗುರುವಿನಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೇವತಾಕರ್ಷಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಅಭಿಮುಖ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಗುರು ಕೈಯಿರಿಸಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶಿಷ್ಯನ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಗುರು ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರುಬೆರಳಿನಿಂದ ತಿವಿದು ಮಂತ್ರಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಇದು ಮಾಂತ್ರೀದೀಕ್ಷೆ. ಈ ಬಗೆಯ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಗಳು ಹಲವಿದ್ದರೂ ಈ ಮೂರು ಬಗೆಯ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇವು ಗುರುಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವೆ. ಬೇಕಾದವರು, ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಪಡೆದು ಉದ್ಧಾರದ ಕಡೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಇದು ಭಗವದ್‌ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ 'ಉದ್ಧರೇತ್ ಆತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ! ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಂಕೇತ.

ಪುರಂಜೀವಿ

ಮಾತೇ ಮತ್ತು	
<ul style="list-style-type: none"> • ಹೇಗೆ ಒಂದೇ ಚಕ್ರದಿಂದ ರಥ ಮುಂದೆ ಸಾಗದೋ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ದೈವ ಬಲದಿಂದಲೇ ಯಶಸ್ಸು ಬರದು. —ಹಿತೋಪದೇಶ • ಪ್ರಯತ್ನ ಎನ್ನುವುದು ಬಿದಿಗೆಯ ಚಂದ್ರನಂತಲ್ಲ, ಅದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. —ಪ್ಲಿಂಟನ್ • ನೀನು ಮೊದಲು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸು ಆಗ ನೀನು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬಲ್ಲೆ. —ಮದರ್ ಥೆರೆಸಾ 	<ul style="list-style-type: none"> • ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು. —ಅಬ್ರಹಾಂ ಲಿಂಕನ್ • ನಿಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಮಾತನಾಡಿರಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಉಳಿಯಿರಿ. —ವಿಲಿಯಂ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್
<ul style="list-style-type: none"> • ಮುದುಕರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸೊಂಟ ಬಾಗಿ, ಕೋಲೂರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಡೆಯುವುದು ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲಿರಬೇಕು. —ಖಲೀಲ್ ಗಿಬ್ರಾನ್ • ಬಡವರಿಗೆ ಬಡವರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯುಂಟೆ? —ಕುವೆಂಪು • ಸಂಗೀತವು ಆಸ್ತಿಕನಿಗೂ ನಾಸ್ತಿಕನಿಗೂ ಅನ್ಯಮತೀಯನಿಗೂ ರುಚಿಸುವ ಕಲೆ. —ಪ್ಲಾಟಿನ 	